

2026Z19694

(ingezonden 23 september 2026)

Vragen van het lid Keijzer (Keijzer) aan de staatssecretaris van Economische Zaken en Klimaat over de leeftijdsverificatie

Bent u bekend met de verklaring [1] van 438 security- en privacyonderzoekers uit 32 landen, die waarschuwen voor de risico's van grootschalige online leeftijdsverificatie en oproepen niet tot brede invoering over te gaan zolang onvoldoende wetenschappelijk bewijs bestaat over effectiviteit en mogelijke schade?

Op welke manier heeft u deze bezwaren meegewogen in het Nederlandse standpunt [2]?

Welk wetenschappelijk bewijs heeft u dat een Europese minimumleeftijd en de daarvoor noodzakelijke leeftijdsverificatie daadwerkelijk leiden tot minder schade aan minderjarigen?

Hoe onderbouwt u dat een Europese minimumleeftijd en leeftijdsverificatie noodzakelijk en proportioneel zijn, gelet op de gevolgen hiervan voor privacy, informatievrijheid, digitale inclusie en cybersecurity en de beschikbaarheid van minder ingrijpende alternatieven?

Waarom kiest u voor een generieke, door de overheid vastgestelde minimumleeftijd, in plaats van dat u ouders zelf laat beoordelen of hun kind sociale media mag gebruiken?

Heeft u minder ingrijpende maatregelen onderzocht, zoals ouderlijke toestemming, effectieve ouderlijke controles, kindvriendelijke standaardinstellingen en beperkingen op verslavende ontwerptechnieken? Zo nee, waarom niet?

Waarom kan het doel volgens u niet voldoende door de lidstaten zelf worden bereikt?

Hoe verhoudt een Europese minimumleeftijd zich tot het subsidiariteitsbeginsel, mede gelet op de verantwoordelijkheid van lidstaten voor onderwijs en jeugdbeleid?

Waarom kan Europa niet de veiligheid van grensoverschrijdende platforms reguleren en leeftijd, opvoeding en toegang aan de lidstaten laten?

Hoe beoordeelt u de eerste resultaten uit Australië, waar na invoering van een minimumleeftijd van zestien jaar, het aandeel jongeren onder de zestien dat sociale media gebruikt na drie maanden slechts daalde van 85,9% naar 81,5%?

Deelt u de mening dat de bedoelde en onbedoelde effecten van de Australische aanpak op langere termijn moeten worden onderzocht voordat Europa een vergelijkbaar stelsel invoert? Zo nee, waarom niet?

Bent u bereid geen onomkeerbare stappen richting verplichte Europese leeftijdsverificatie te zetten voordat voldoende empirisch bewijs bestaat over effectiviteit, omzeiling en onbedoelde gevolgen? Zo nee, waarom niet?

Heeft u onderzocht in welke mate leeftijdsverificatie kan worden omzeild, bijvoorbeeld met accounts of identificatiemiddelen van anderen, VPN's of andere technische methoden?

Hoe voorkomt u dat verplichte leeftijdsverificatie ertoe leidt dat alle internetgebruikers hun leeftijd moeten aantonen om toegang te krijgen tot alledaagse onlinediensten, informatie en communicatie?

Welke technische en juridische waarborgen voorkomen dat infrastructuur voor leeftijdsverificatie later wordt gebruikt voor andere persoonskenmerken of toegangsbeperkingen?

Welke persoonsgegevens worden bij de beoogde leeftijdsverificatie verwerkt, door welke partijen, welke gegevens worden bewaard en hoe lang?

Hoe kan een volwassene die geen European Union Digital Identification (EUDI) Wallet, Europese leeftijdsverificatie-app of vergelijkbaar middel kan of wil gebruiken zijn leeftijd aantonen en toegang behouden tot diensten waarvoor een leeftijdsgrens geldt?

Kan het gebruik van een EUDI Wallet of Europese leeftijdsverificatie-app volgens het kabinet werkelijk vrijwillig zijn als het alternatief geen toegang biedt of meer persoonsgegevens verwerkt, minder privacybescherming biedt of anderszins meer bezwaren oplevert?

Welke technische waarborgen voorkomen dat leeftijdsverificaties bij verschillende diensten aan elkaar kunnen worden gekoppeld of dat een centrale partij kan vaststellen bij welke diensten een gebruiker zijn leeftijd heeft aangetoond?

Heeft u onderzocht of minderjarigen door leeftijdsverificatie kunnen uitwijken naar buitenlandse of minder gereguleerde diensten met grotere risico's op schadelijke inhoud, fraude, malware of kwaadwillende volwassenen?

Welk bewijs heeft u dat toegangsbeperking op basis van leeftijd effectiever is dan het rechtstreeks aanpakken van schadelijke eigenschappen van sociale media?

Kan strengere handhaving van de Digital Services Act hetzelfde doel met een minder ingrijpend middel bereiken?

Heeft u onderzocht welke gevolgen een generieke minimumleeftijd heeft voor minderjarigen die online informatie, steun of lotgenoten zoeken, die in hun directe omgeving moeilijk te vinden zijn, waaronder LHBTI-jongeren, jongeren met een beperking en jongeren met een zeldzame aandoening? Hoe is dit meegewogen in de proportionaliteitstoets en hun recht op toegang tot informatie?

Hoe heeft u de Franse situatie meegewogen, waar de Conseil constitutionnel een wettelijke minimumleeftijd voor sociale media disproportioneel achtte vanwege onder meer de gevolgen voor de vrijheid van meningsuiting en toegang tot informatie? Zo nee, waarom niet?

Heeft u een analyse uitgevoerd naar de gevolgen voor volwassenen bij verplichte leeftijdsverificatie?

Kunt u de eigen Nederlandse onderbouwing voor het pleidooi in Europa aan de Kamer verstrekken, waarin effectiviteit, noodzakelijkheid, proportionaliteit en subsidiariteit worden onderbouwd met empirische gegevens en minder ingrijpende alternatieven worden afgewogen, zonder uitsluitend te verwijzen naar nog uit te voeren onderzoek of uitwerking door de Europese Commissie?

[1] Joint statement of security and privacy scientists and researchers on Age Assurance Executive summary. 3 Maart 2026. <https://csa-scientist-open-letter.org/ageverif-Feb2026>

[2] Brief van de staatssecretaris van Economische Zaken en Klimaat, d.d. 11 september 2026. https://www.tweedekamer.nl/kamerstukken/brieven_regering/detail?id=2026D42912&did=2026D42912